TEATRO DA CRUELDADE

Causar impacto no espectador, impresionalo, sorprendelo... é o que procura o teatro da crueldade, que parte dos supostos do francés Antonin Artaud expresados en *Manifeste du théatre de la cruauté* (1932) e *Le Théatre et son double* (1938).

Para acadar este "impacto", o autor defende que o teatro debe servirse de elementos máis alá do propio texto: os sons, incluídos os ruídos, os xestos, a iluminación, a danza, escenas violentas… son fundamentais nesta concepción teatral.

Tense mencionado a Fernando Arrabal como autor influenciado polo teatro da crueldade, especialmente na súa obra Fando y Lis (1955), aínda que a obra adoita clasificarse dentro do teatro do absurdo.

ALGO DE TEATRO POÉTICO??

SE SÓ SE PON ISTO, HABERÁ QUE CAMBIAR O NOME DA PESTANA